

NOVÁ ŠKOLA

Gymnázium, Broumov, Hradební 218

2026/2027

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ ZPRACOVANÝ PODLE RVP ZV

„Společným úsilím k vlastním snům.“

Obsah

1.	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	4
1.1.	Identifikační údaje	4
1.2.	Popis školy.....	5
1.3.	Profil absolventa Gymnázia Broumov.....	8
2.	CHARAKTERISTIKA ŠVP	10
2.1.	Východiska vzniku ŠVP	10
2.2.	Zabezpečení výuky žáků.....	10
2.3.	Zabezpečení výuky žáků se SVP, žáků nadaných a mimořádně nadaných.....	10
2.3.1.	Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami	10
2.3.2.	Péče o žáky nadané a mimořádně nadané	12
3.	OBSAHOVÝ RÁMEC	14
3.1.	Učební plán	14
3.2.	Očekávané výstupy učení (školní OVU).....	15
3.2.1.	Český jazyk a literatura	17
3.2.2.	Anglický jazyk.....	19
3.2.3.	Německý jazyk	19
3.2.4.	Francouzský jazyk.....	20
3.2.5.	Matematika	22
3.2.6.	Informatika.....	24
3.2.7.	Dějepis	25
3.2.8.	Regionální dějiny.....	25
3.2.9.	Výchova k občanství.....	28
3.2.10.	Geografie.....	29
3.2.11.	Fyzika.....	30
3.2.12.	Chemie	31
3.2.13.	Přírodopis/Biologie	32
3.2.14.	Výtvarná a filmová výchova	33
3.2.15.	Hudební, taneční a dramatická výchova.....	37
3.2.16.	Výchova ke zdraví a bezpečí.....	37
3.2.17.	Tělesná výchova	38
3.2.18.	Osobnostní a sociální výchova	39
3.2.19.	Polytechnická výchova a praktické činnosti.....	40
3.2.20.	Péče o sebe a druhé.....	40
3.2.21.	Společnost pro všechny	40
3.2.22.	Udržitelné prostředí.....	40
3.3.	Dovednosti.....	41
3.3.1.	Přírodovědné dovednosti (PrD)	41

3.3.2.	Mediální dovednosti (MeD)	43
3.3.3.	Dramatické dovednosti (DrD)	44
3.3.4.	Digitální dovednosti (DiD)	45
3.3.5.	Mapové dovednosti (MaD)	46
3.4.	Projektové dílny	49
3.5.	Hodnocení výsledků vzdělávání žáků	50
3.6.	Hodnocení ŠVP	50
4.	DOKUMENTY NAVAZUJÍCÍ NA ŠVP	51
4.1.	Dodatky k ŠVP	51

1. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

1.1. Identifikační údaje

Název školy:	Gymnázium, Broumov, Hradební 218
Sídlo školy:	Hradební 218, 550 01 Broumov
Právní forma:	právní osoba
Forma hospodaření:	příspěvková organizace
IČO:	48623679
IZO:	102 266 239
IZO RED:	600012107
Dálkový přístup:	www.gybroumov.cz, info@gybroumov.cz
Telefon:	491 521 276, 731 159 961
Fax:	491 423 253
Zřizovatel školy:	Královéhradecký kraj, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové
	IČ: 70889546, DIČ: CZ70889546
	Právní forma: územní samosprávním celek
	Sídlo: Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové
	tel: 495 817 111, fax: 495 817 336, e-mail: posta@kr-kralovehradecky.cz
	Zřizovací listina školy č.j. 14717/SM/2009, ze dne 10. 9. 2009
Ředitel školy:	Mgr. Jiří Ringel, 550 01 Broumov, Pionýrská 367
	Ředitel je současně statutárním orgánem právnické osoby.
Zástupce ředitele školy:	Mgr. Miroslav Mádle, 550 01 Broumov, Hvězdecká 345

Verze 1

Platnost ŠVP od 01.09.2026

Mgr. Jiří Ringel, v. r.

1.2. Popis školy

Gymnázium Broumov navazuje na téměř sedmdesátiletou tradici Státního reálného gymnázia v Broumově, založeného v roce 1945, a volně též na tradice klášterního gymnázia, třetího nejstaršího gymnázia v Čechách, založeného v roce 1624. Gymnázium sídlí v historické budově bývalé německé chlapecké školy z roku 1911. Budova je v majetku Královéhradeckého kraje. Jedna třetina prostor je pronajata Základní škole Broumov. Od roku 1990 se žáci gymnázia vzdělávají jak ve čtyřletém, tak v osmiletém cyklu.

Kapacita školy: 360 žáků

Běžná naplněnost školy: 330 žáků

Počet tříd: 12

Osmileté studium: 8 tříd

Čtyřleté studium: 4 třídy

Vize, kultura a prostředí školy

Vize školy

Vize školy je v souladu se Strategií vzdělávací politiky České republiky do roku 2030+, je sdílena zaměstnanci školy a žáky.

Gymnázium Broumov je všemi respektovaná škola, která v souladu s tradicí a motem „**Společným úsilím k vlastním snům.**“ poskytuje v podnětném prostředí kvalitní gymnazijní vzdělávání s důrazem na regionální znalosti a podílí se na rozvoji kultury regionu.

Rozvíjí charakter žáků prostřednictvím etické výchovy a kritického myšlení ve spolupráci s Centrem rozvoje charakteru. Prohlubuje hodnotový systém školy.

Koncepční záměry ve výchovně vzdělávacím procesu

- zapracování prokazatelného učení s prvky formativního hodnocení do výuky s cílem převzetí odpovědnosti za své učení žákem
- propracování hodnotového systému školy (škola charakteru, etická výchova a kritické myšlení)

Personální oblast, další vzdělávání pracovníků

- cílené využití adaptačního období pro začlenění nových učitelů
- zvládnutí výrazné přirozené obměny učitelů v horizontu pěti let
- skupinové vzdělávání učitelů v oblasti responzivní výuky a formativního hodnocení
- využití vhodných evaluačních a motivačních nástrojů
- individualizovaná podpora odborného růstu učitelů včetně jejich publikační činnosti
- podpora učitelů při využívání moderních vyučovacích metod (projektové vyučování, kooperativní učení, tandemová výuka)

Spolupráce s veřejností

- rychlé a podrobné průběžné informování rodičů
- aktivity pro základní školy
- škola jako místo setkávání (výstavy, hudební a divadelní akce, besedy a podobně)
- zlepšování PR školy všemi informačními kanály i s využitím možností zřizovatele
- spolupráce s VCKB, Podnikatelským klubem Broumovska, městem Broumov atd.

Řízení školy a informační systém

- využití systému Bakalář k zefektivnění školní administrativy včetně komunikace s rodiči a žáky
- využití systému Teams k organizaci výukových materiálů, vzájemné komunikaci učitelů (zájmové týmy) i vzdělávací komunikaci žák - učitel
- zajištění kvalitní a odolné intranetové sítě s dostatkem úložného prostoru
- kvalitní a rychlé wifi připojení po celé škole

Vedeme žáky k zodpovědnosti za jejich vzdělávání, umožňujeme žákům osvojit si strategii učení a motivovat je pro celoživotní učení. Na praktických příkladech blízkých žákovi vysvětlujeme smysl a cíl učení a posilujeme pozitivní vztah k učení. Podporujeme samostatnost a tvořivost. Podporujeme různé přijatelné způsoby dosažení cíle. Učíme žáky plánovat, organizovat a vyhodnocovat jejich činnosti. Učíme žáky vyhledávat, zpracovávat a používat potřebné informace v literatuře a na internetu. Podporujeme používání cizího jazyka a výpočetní techniky. Umožňujeme žákovi pozorovat a experimentovat, porovnávat výsledky a vyvozovat závěry. Uplatňujeme individuální přístup k žákovi, výsledky posuzujeme vždy z pohledu „přidané hodnoty“. Motivujeme k učení – snažíme se cíleně vytvářet takové situace, v nichž má žák radost z učení. Při hodnocení používáme ve zřetelné převaze prvky pozitivní motivace. Učíme práci s chybou. Učíme trpělivosti, povzbuzujeme.

Jdeme příkladem - neustále si dalším vzděláváním rozšiřujeme svůj „pedagogický obzor“.

Žáci jsou organizací hodiny vedeni ke skupinové práci, jejíž výsledky obhajují. Do vyučování jsou zařazovány činnosti, které podporují zvědavost, iniciativu, tvořivost a zodpovědný přístup ke vzdělání.

Žáci jsou vedeni k aktivní účasti ve školním životě. Vedení školy usiluje o to, aby byla ve škole mezi učiteli a žáky vstřícná atmosféra. Žáci se mohou přímo nebo v různých dotazníkových šetřeních vyjadřovat k dění ve škole.

Netolerujeme sociálně patologické projevy chování. Netolerujeme agresivní, hrubé, vulgární a nezdvořilé projevy chování žáků, zaměstnanců školy i rodičů. Netolerujeme nekamarádkské chování a odmítnutí požadované pomoci. Vedeme žáky k sebeúctě a k úctě k druhým lidem.

Prostorem pro setkávání a komunikaci jsou projekty a každá týmová práce.

Zaměřujeme se na rozvíjení komunikačních dovedností žáků v mateřském jazyce, v cizím jazyce, v informačních a komunikačních technologiích a v sociálních vztazích. Podporujeme různé formy komunikace na „mezinárodní úrovni“ v rámci Evropy i světa. Klademe důraz na „kulturní úroveň“ komunikace. Vedeme žáky k tomu, aby otevřeně vyjadřovali svůj názor podpořený logickými argumenty. Podporujeme kritiku a sebekritiku.

Učíme žáky publikovat a prezentovat své názory a myšlenky (školní časopis, místní tisk, web, prezentace apod.). Podporujeme přátelskou komunikaci mezi žáky z různých tříd, ročníků, věkových kategorií. Učíme žáky naslouchat druhým jako nezbytný prvek účinné mezilidské komunikace. Učíme žáky „asertivnímu chování“ a „nonverbální komunikaci“.

Jdeme příkladem – „profesionálním“ přístupem ke komunikaci s žáky, rodiči, zaměstnanci školy a širší veřejností.

Máme nastavena jasná pravidla pro soužití ve škole, vytvořenou atmosférou demokracie a přátelství. Učitel je vnímán jako spolupracovník, rádce a přirozená autorita. Uvedené hodnoty a vztahy mají své právní vymezení ve Školním řádu. Při vytváření těchto kompetencí pomáhají rovněž různé socializační programy, dále sportovní výcvikové kurzy a dobrovolné sportovní a charitativní akce.

Vedeme žáky k pozitivnímu vztahu k práci. Žádnou práci netrestáme. Kvalitně odvedenou práci vždy pochválíme. Při výuce vytváříme podnětné a tvořivé pracovní prostředí.

1.3. Profil absolventa Gymnázia Broumov

1. Znalosti

Absolvent Gymnázia Broumov:

- kriticky hodnotí, analyzuje a využívá zdroje odpovědně a s rozvahou,
- rozpozná rozdíl mezi faktem, názorem a interpretací,
- má základní všeobecný přehled, na kterém může dále stavět,
- umí informace používat smysluplně a k dobrému.

Nejde pouze o množství znalostí, ale také o způsob přemýšlení: schopnost argumentovat, rozlišovat kvalitu informací a uvědomovat si hranice vlastního poznání.

2. Charakter

Charakter chápeme jako soubor ctností, který se projevuje v chování člověka. Shodujeme se, že charakter není pouze deklarace hodnot, ale něco, co je vidět v každodenním jednání.

Absolvent Gymnázia Broumov:

- jedná s respektem k sobě, k druhým i ke světu kolem sebe,
- nese odpovědnost za svá rozhodnutí a své chování,
- rozlišuje mezi dobrým a zlým a má tendenci konat dobré i tehdy, když se nikdo nedívá,
- má zdravé sebevědomí propojené s pokorou,
- dokáže přijímat zpětnou vazbu a učit se z vlastních limitů.

Pracujeme s pojmy respekt, úcta, pokora, zdravé sebevědomí a odpovědnost. Pokoru nevnímáme jako poníženost, ale spíše jako vědomí vlastních hranic, schopnost přijímat kritiku a neprosazovat sebe „přes druhé“.

3. Dovednosti

Absolvent Gymnázia Broumov má rozvíjené zejména tyto dovednosti:

- **umění komunikace** – komunikuje srozumitelně, naslouchá, respektuje různé pohledy, dokáže slušně vyjádřit nesouhlas a formulovat konstruktivní kritiku,
- **týmová práce a spolupráce** – umí pracovat s druhými, přijímat různé role a přispívat ke společnému cíli,
- **sebeřízení** – umí se učit, plánovat, prioritizovat, pracovat s chybou, řešit problémy a konflikty.

Dovednost vnímáme tak, že nestačí „vědět, jak se něco dělá“, ale opravdu to umět použít v praxi.

4. Pocity / emoce

Absolvent by měl ze školy odcházet:

- s pocitem sounáležitosti se školou a regionem,
- s pocitem připravenosti na další život,
- ideálně také s hrdostí na školu a s vědomím, že zde dostal příležitosti pro svůj rozvoj.

„Hrdost na školu“ se může dostavovat v různém čase – u některých žáků už při odchodu, u jiných až později při zpětném ohlédnutí. Důležité ale je, aby škola vytvářela podmínky, ze kterých může takový vztah ke škole vyrůstat.

5. Zážitky a zkušenosti

Absolvent Gymnázia Broumov by měl mít zkušenost, že:

- zažil úspěch a dokázal zvládnout i neúspěch,
- měl dostatek příležitostí pro svůj osobní rozvoj,
- mohl objevovat svůj potenciál,
- mohl spoluvytvářet dění kolem sebe,
- zažil přijetí, spolupráci, přátelství a sounáležitost,
- měl možnost překonávat své limity a vystoupit z komfortní zóny,
- zažil propojení školy s praxí, regionem a dalšími organizacemi.

Tato oblast je silně propojena s mottem školy – nejde jen o individuální růst, ale také o společné úsilí, spolupráci a spoluutváření školního i regionálního života.

2. CHARAKTERISTIKA ŠVP

2.1. Východiska vzniku ŠVP

ŠVP je vymyšleno jako kombinace dovednostního a znalostního přístupu, s rozdílem v jednotlivých letech studia.

ŠVP pracuje výhledově s koncepcí osmiletého gymnázia jako jednoho celku, který je členěn v prvních dvou let částečně jako získávání nezbytných dovedností k dalšímu studiu, následují čtyři roky převahy získávání základních znalostí z jednotlivých předmětů a studium završují poslední dva ročníky s velkým důrazem na možnost výběru dle zaměření žáků.

V celém ŠVP pro první čtyři roky osmiletého gymnázia je zvýrazněna spojující role charakterové výuky a důraz na znalosti o regionu.

ŠVP v oblasti obsahového rámce pracuje se základním učivem, ke kterému jsou přiřazeny očekávané výstupy učení z RVP. Domníváme se, že tento postup je rozumný a výhodnější pro využití ŠVP pro následné plánování výuky.

2.2. Zabezpečení výuky žáků

Přijímací řízení probíhá standardně s využitím jednotných přijímacích zkoušek.

V prvním ročníku na začátku školního roku jsou žáci primy slavnostně přivítáni staršími žáky ve škole, organizujeme dvoudenní adaptační a seznamovací pobyt mimo školu (třídní učitel, výchovný poradce a psycholog) a další dny pracuje s žáky především třídní učitel.

2.3. Zabezpečení výuky žáků se SVP, žáků nadaných a mimořádně nadaných

2.3.1. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami

Hlavním koordinátorem podpory žákům je Školní poradenské pracoviště a hlavním dokumentem popisujícím podporu žáků je Program poradenských služeb, který je přílohou ŠVP.

Všichni učitelé:

- respektují a využívají podpůrná opatření dle vyhlášky o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a podle doporučení školského poradenského pracoviště;
- uplatňují princip diferenciací a individualizace výchovně-vzdělávacího procesu, zvláště při organizaci činností, při stanovování obsahu, forem a metod výuky;
- umožňují žákovi používat potřebné a dostupné kompenzační pomůcky, vhodné učebnice a učební materiály přizpůsobené jeho individuálním potřebám;
- zohledňují druh, stupeň a míru postižení nebo znevýhodnění při hodnocení výsledků žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Třídní učitel:

- koordinuje péči o ŽSVP na úrovni třídy;
- soustavně sleduje vzdělávací podmínky a výsledky ŽSVP a na základě toho navrhuje opatření v péči o ŽSVP pro jednotlivé vyučující, případně konzultuje s výchovným poradcem;
- spolupracuje s rodiči a zajišťuje vzájemnou informovanost.

Výchovný poradce:

- koordinuje péči o ŽSVP na úrovni školy;
- zajišťuje spolupráci se školskými poradenskými zařízeními a s orgány sociální péče;
- zajišťuje spolupráci se základními školami, ze kterých přišli ŽSVP;
- ve složitějších případech, které sám řeší, spolupracuje se zákonnými zástupci;
- poskytuje konzultační činnost pro pedagogické pracovníky, pro žáky i pro jejich zákonné zástupce.

Ředitel:

- povoluje a organizačně zajišťuje individuální vzdělávací plány pro ŽSVP;
- podporuje připravenost pedagogických pracovníků pro práci s ŽSVP;
- spolupracuje s výchovným poradcem na řešení složitých případů;
- zabezpečuje potřebné architektonické a jiné změny a úpravy školy a učeben.

Podpůrná opatření 1. stupně

Podpůrná opatření prvního stupně slouží ke kompenzaci mírných obtíží ve vzdělávání žáka, u nichž je možné prostřednictvím mírných úprav v režimu školní výuky a domácí přípravy dosáhnout zlepšení; zahrnují také podporu žáků z důvodů akcelerovaného vývoje školních dovedností. Obtíže žáka jsou dále vyvolané zejména aktuálně nepříznivým zdravotním nebo psychickým stavem, případně se jedná o dlouhodobé problémy malého rozsahu a intenzity. Úpravy ve vzdělávání žáka navrhují a realizují pedagogičtí pracovníci, přitom spolupracují s výchovným poradcem a zletilým žákem nebo zákonným zástupcem žáka. Škola zohledňuje sociální status, vztahovou síť žáka a jeho sociální a rodinné prostředí. Podpůrná opatření směřují k naplňování speciálních vzdělávacích potřeb žáka, které nevyžadují opatření s normovanou finanční náročností, přitom pokud jsou účelné, mohou podporovat žáka v celém průběhu jeho vzdělávání.

Pokud přímá podpora žáka ve výuce nepostačuje ke kompenzaci žákových obtíží a ty vyžadují součinnost více pedagogických pracovníků, lze v rámci podpůrných opatření 1. stupně vytvořit plán pedagogické podpory.

Podpůrná opatření 2. - 5. stupně

Tato opatření se poskytují podle konkrétního doporučení školského poradenského pracoviště.

Plán pedagogické podpory ŽSVP

Plán pedagogické podpory (PLPP) zahrnuje zejména popis obtíží a speciálních vzdělávacích potřeb žáka, podpůrná opatření, stanovení cílů podpory a způsobu vyhodnocování naplňování plánu. PLPP sestavuje třídní učitel nebo učitel konkrétního vyučovacího předmětu za pomoci výchovného poradce. PLPP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími, s cílem

stanovení např. metod práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Výchovní poradce stanoví termín přípravy PLPP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným, zodpovídá za vyhodnocování PLPP a za jeho aktualizaci v souladu s vývojem speciálních vzdělávacích potřeb žáka. Při využívání plánu pedagogické podpory se postupuje podle vyhlášky a podle konkrétního doporučení školského poradenského pracoviště.

Individuální vzdělávací plán ŽSVP

Individuální vzdělávací plán (IVP) zpracovává škola, vyžadují-li to speciální vzdělávací potřeby žáka. Individuální vzdělávací plán je závazným dokumentem pro zajištění speciálních vzdělávacích potřeb žáka, přičemž vychází ze školního vzdělávacího programu a je součástí dokumentace žáka ve školní matrice.

IVP sestavuje výchovní poradce ve spolupráci s učiteli konkrétních vyučovacích předmětů. IVP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími, s cílem stanovení např. metod práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Výchovní poradce stanoví termín přípravy IVP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným, zodpovídá za vyhodnocování IVP a za jeho aktualizaci v souladu s vývojem speciálních vzdělávacích potřeb žáka. Při využívání IVP se postupuje podle vyhlášky a podle konkrétního doporučení školského poradenského pracoviště.

2.3.2. Péče o žáky nadané a mimořádně nadané

Hlavním koordinátorem těchto aktivit je kariérový poradce, který je součástí týmu Školního poradenského pracoviště. Hlavním dokumentem podpory v konkrétním školním roce je Plán podpory nadání, který je přílohou ŠVP.

Všichni pedagogičtí pracovníci:

- uplatňují princip diferenciací a individualizace výchovně-vzdělávacího procesu, zvl. při organizaci činností, při stanovování obsahu, forem a metod výuky;
- doplňují, rozšiřují a prohlubují vzdělávací obsah;
- zadávají specifické úkoly;
- zapojují ŽMN do odborných exkurzí, do rozsáhlejších samostatných prací a projektů (např. soutěže, SOČ).

Třídní učitelé a výchovní poradce:

- v případě předpokládaného mimořádného nadání žáka informují ředitele školy a organizují se souhlasem žáka a jeho zákonných zástupců zjištění tohoto nadání ve školském poradenském zařízení;
- vedou příslušnou dokumentaci.

Ředitel:

- vytváří vhodné vzdělávací nabídky na podporu nadání a talentu ŽMN.
- určuje individuální vzdělávací plány pro ŽMN;

- povoluje přeřazení mimořádně nadaného nezletilého žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku (s písemným doporučením školského poradenského zařízení) nebo zletilého žáka na jeho žádost;
- v učebních plánech dbá na dostatečný počet volitelných a nepovinných předmětů a umožňuje vznik i takových předmětů, o které je menší zájem, ale podporují žáky přírodovědně a technicky orientované;
- podporuje vznik zájmových kroužků a volnočasové aktivity.

Plán pedagogické podpory ŽMN

Plán pedagogické podpory (PLPP) zahrnuje zejména popis nadání žáka, popis nástrojů rozvoje jeho nadání, podpůrná opatření, stanovení cílů podpory a způsobu vyhodnocování naplňování plánu. PLPP sestavuje třídní učitel nebo učitel konkrétního vyučovacího předmětu za pomoci výchovného poradce. PLPP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími. Výchovný poradce stanoví termín přípravy PLPP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným, zodpovídá za vyhodnocování PLPP a za jeho aktualizaci v souladu s vývojem nadání žáka. Při využívání plánu pedagogické podpory se postupuje podle vyhlášky a podle konkrétního doporučení školského poradenského pracoviště.

Individuální vzdělávací plán ŽMN

Individuální vzdělávací plán (IVP) zpracovává škola, je-li to v zájmu podpory či rychlejšího rozvoje nadání žáka. Individuální vzdělávací plán je závazným dokumentem pro zajištění speciálních vzdělávacích potřeb žáka ŽMN, přičemž vychází ze školního vzdělávacího programu a je součástí dokumentace žáka ve školní matrice.

IVP sestavuje výchovný poradce ve spolupráci s učiteli konkrétních vyučovacích předmětů. IVP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími. Výchovný poradce stanoví termín přípravy IVP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným, zodpovídá za vyhodnocování IVP a za jeho aktualizaci v souladu s vývojem speciálních vzdělávacích potřeb ŽMN. Při využívání IVP se postupuje podle vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, a podle konkrétního doporučení školského poradenského pracoviště.

Rozvíjející aktivity pro ŽMN

Kariérová poradkyně má zpracovaný systém rozvíjejících aktivit pro tzv. žáky mimořádně nadané (a zvláště nadané). Obsahuje poměrně podrobný výčet konkrétních aktivit, které měly u žáků pozitivní ohlas a které bychom proto chtěli v nějaké podobě opakovat. Konkrétní výčet těchto aktivit za každý školní rok je uváděn ve výroční zprávě školy.

3. OBSAHOVÝ RÁMEC

3.1. Učební plán

	122	192	1.V	2.V	3.V	4.V
součet hodin	122	46	28	50 30	48 32	48 32
Osobnostní rozvoj		2	2	2 2	1 1	1 1
Regionální dějiny/PrD		4	2	4 2		
MeD/DrD		4	2	4 2		
DiD/MaD		4	2	2 1		
laboratorní práce					3 1	3 1
český jazyk a literatura	16	6	4	6 4	5 4	5 4
matematika	16	6	4	6 4	5 4	5 4
anglický jazyk	16	8	4	8 4	8 4	8 4
druhý jazyk (Nj, Fj)	9			6 3	6 3	6 3
tělesná výchova	10	6	3	6 3	4 2	4 2
informatika	4	2	1	2 1	2 1	2 1
hudební výchova	4	1	1	1 1	2 1	2 1
výtvarná výchova	6	2	2	2 2	2 1	2 1
dějepis	4				2 2	2 2
občanská výchova	2				1 1	1 1
fyzika	4				2 2	2 2
chemie	4				2 2	2 2
biologie	4				2 2	2 2
geografie	4	1	1	1 1	1 1	1 1
rozsah hodin dle RVP			28-30	28-30	30-32	30-32

- Laboratorní práce se v tercií a kvartě dělí na tři skupiny (B, F, CH).
- Předměty typu dovednosti a regionální dějiny se učí v dvouhodinových blocích a půlí se.
- Součástí výuky jsou i projektové dílny, které probíhají nepravidelně třikrát až čtyřikrát ročně ve čtyřhodinových blocích při dělení žáků na dvě nebo tři skupiny. Jedná se o práce s nářadím, základy přípravy pokrmů a stavbu robotů.
- Součástí výuky jsou vícedenní pobyty žáků mimo školu. V primě se jedná o adaptační pobyt, v sekundě o lyžařský výcvik, v tercií o výuku charakteru a kvartě o pobyt spojený s regionální geologií, ekologií a finanční gramotností.

3.2. Očekávané výstupy učení (školní OVU)

Obecné vzdělávací strategie

Obecné vzdělávací strategie používané napříč předměty.

Základem výuky je **responzivní výuka**, kdy učitel v první řadě vnímá potřeby žáků a vhodně na ně reaguje. Hledá cesty, jak jim v učení nejlépe pomoci a umožnit jim, aby všichni čelili přiměřeným výzvám s adekvátní podporou. Responzivní výuka spojuje plánování a výuku s formativním hodnocením, aby bylo možno zjistit, co se žáci naučili, a podle toho se přizpůsobit.

Responzivní výuka nám umožňuje soustředit se na zlepšení výuky a znalostí našich žáků.

1. Učení v souvislostech regionu

propojujeme učivo s historií, kulturou, přírodou a současným životem regionu, využíváme místní příklady, osobnosti, instituce a události, vedeme žáky k poznávání místa, kde žijí, a k vytváření pozitivního vztahu k regionu.

2. Zkušenostní a badatelské učení

vytváříme příležitosti k samostatnému objevování, experimentování a ověřování informací, podporujeme práci s různými zdroji a kritické vyhodnocování získaných poznatků, zařazujeme terénní výuku, exkurze a projektové dny.

3. Výchova charakteru v každodenní praxi

cíleně rozvíjíme odpovědnost, respekt, poctivost, vytrvalost, odvahu a ohleduplnost, pracujeme s reálnými situacemi a etickými dilematy, oceňujeme žádoucí projevy chování a podporujeme sebereflexi.

4. Učení službou komunitě

zapojujeme žáky do aktivit prospívajících škole, obci či regionu, vedeme je k občanské angažovanosti a zájmu o veřejné dění, rozvíjíme pocit sounáležitosti a spoluzodpovědnosti.

5. Kooperativní učení

podporujeme spolupráci v heterogenních skupinách, rozvíjíme schopnost naslouchat, argumentovat a hledat společná řešení, vedeme žáky k převzetí odpovědnosti za vlastní roli v týmu.

6. Formativní přístup k hodnocení

poskytujeme průběžnou zpětnou vazbu zaměřenou na pokrok žáka, vedeme žáky k sebehodnocení a vrstevnickému hodnocení, podporujeme růstové nastavení mysli a práci s chybou jako příležitostí k učení.

7. Rozvoj komunikačních dovedností

vytváříme prostor pro kultivovanou diskusi a prezentaci vlastních názorů, učíme žáky argumentovat na základě ověřených informací,

rozvíjíme schopnost respektující komunikace.

8. Podpora samostatnosti a iniciativy

umožňujeme žákům spolurozhodovat o podobě některých aktivit, nabízíme volbu postupu, témat nebo způsobu prezentace práce, vedeme žáky k plánování a převzetí odpovědnosti za vlastní učení.

9. Propojování oborů

využíváme mezipředmětové vztahy a projektovou výuku, propojujeme poznatky z různých vzdělávacích oblastí při řešení skutečných problémů, ukazujeme praktický význam získaných znalostí.

10. Bezpečné a respektující prostředí

budujeme klima založené na důvěře, respektu a vzájemné podpoře, vytváříme prostor pro vyjádření různých názorů, vedeme žáky k respektu k odlišnostem i společně sdíleným hodnotám.

Charakterové hodnoty školy (průřezově napříč předměty)

Škola systematicky rozvíjí zejména:

- odpovědnost,
- respekt,
- poctivost,
- vytrvalost,
- spolupráci,
- empatii,
- odvahu,
- občanskou angažovanost,
- vztah k regionu a místní komunitě.

Tyto hodnoty jsou promítány do výuky, hodnocení, třídnických aktivit i spolupráce s rodiči a místními partnery.

Specifické vzdělávací strategie jsou popsány přímo u daného předmětu.

3.2.1. Český jazyk a literatura

Charakteristika

Jazyková výuka, jejímž cílem je zejména podpora rozvoje komunikačních kompetencí, vybavuje žáka takovými znalostmi a dovednostmi, které mu umožňují správně vnímat různá jazyková sdělení, rozumět jim, vhodně se vyjadřovat a účinně uplatňovat i prosazovat výsledky svého poznávání.

Vzdělávací obsah vzdělávacího oboru *Český jazyk a literatura* má komplexní charakter, ale pro přehlednost je rozdělen do tří složek: Komunikační a slohové výchovy, Jazykové výchovy a Literární výchovy. Ve výuce se však vzdělávací obsah jednotlivých složek vzájemně prolíná.

V **Komunikační a slohové výchově** se žáci učí vnímat a chápat různá jazyková sdělení, číst s porozuměním, kultivovaně psát, mluvit a rozhodovat se na základě přečteného nebo slyšeného textu různého typu vztahujícího se k nejrůznějším situacím, analyzovat jej a kriticky posoudit jeho obsah. Ve vyšších ročnících se učí posuzovat také formální stránku textu a jeho výstavbu.

V **Jazykové výchově** žáci získávají vědomosti a dovednosti potřebné k osvojování spisovné podoby českého jazyka. Učí se poznávat a rozlišovat jeho další formy. Jazyková výchova vede žáky k přesnému a logickému myšlení, které je základním předpokladem jasného, přehledného a srozumitelného vyjadřování. Při rozvoji potřebných znalostí a dovedností se uplatňují a prohlubují i jejich obecné intelektové dovednosti, např. dovednosti porovnávat různé jevy, jejich shody a odlišnosti, třídit je podle určitých hledisek a dospívat k zobecnění. Český jazyk se tak od počátku vzdělávání stává nejen nástrojem získávání většiny informací, ale i předmětem poznávání.

V **Literární výchově** žáci poznávají prostřednictvím četby základní literární druhy, učí se vnímat jejich specifické znaky, postihovat umělecké záměry autora a formulovat vlastní názory o přečteném díle. Učí se také rozlišovat literární fikci od skutečnosti. Postupně získávají a rozvíjejí základní čtenářské návyky i schopnosti tvořivé recepce, interpretace a produkce literárního textu. Žáci dospívají k takovým poznatkům a prožitkům, které mohou pozitivně ovlivnit jejich postoje, životní hodnotové orientace a obohatit jejich duchovní a život.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět a vzdělávací obor Český jazyk a literatura vychází ze vzdělávacího obsahu a vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace, která zaujímá stěžejní postavení ve výchovně vzdělávacím procesu, je vyučován s dotací 4 hodiny týdně. V primě a sekundě se dvě hodiny vyučují v půlené hodině, v tercii a kvartě se půlí jedna hodina.

Dobrá úroveň jazykové kultury patří k podstatným znakům všeobecné vyspělosti absolventa základního vzdělávání. Jazykové vyučování vybavuje žáka takovými znalostmi a dovednostmi, které mu umožňují správně vnímat různá jazyková sdělení, rozumět jim, vhodně se vyjadřovat a účinně uplatňovat i prosazovat výsledky svého poznávání. Předmět se skládá ze tří částí, a to Komunikační a slohová výchova, Jazyková výchova a Literární výchova. Ve výuce se však vzdělávací obsah jednotlivých složek vzájemně prolíná.

Při výuce předmětu je využíváno frontální výuky, skupinové práce a dalších metod odpovídajících současnému trendu v pedagogice.

Výuka je podle možností doplněna návštěvou filmového a divadelního představení.

3.2.2. Anglický jazyk

Charakteristika

Anglický jazyk pomáhá žákům překonávat jazykové bariéry a podporuje jejich mobilitu, další studium i budoucí pracovní uplatnění. Výuka je zaměřena především na rozvoj komunikačních kompetencí – porozumění, vhodné vyjadřování a účinné využívání jazyka v běžných situacích. Zároveň žákům umožňuje poznávat život a kulturní tradice jiných zemí, rozvíjet mezinárodní porozumění a toleranci. Požadavky vycházejí ze Společného evropského referenčního rámce pro jazyky a předpokládají dosažení úrovně A2.

Anglický jazyk je povinným předmětem pro žáky nižších ročníků víceletého gymnázia (prima–kvarta) a navazuje na znalosti získané na 1. stupni ZŠ. Ve všech ročnících se vyučuje 4 hodiny týdně, celkem 16 hodin, ve skupinách v půlených třídách.

Výuka směřuje k praktickému používání anglického jazyka jako prostředku komunikace. Rozvíjí pět základních jazykových dovedností – poslech, rozhovor, samostatný ústní projev, čtení a psaní – a využívá prvky Evropského jazykového portfolia. Důraz je kladen na motivaci žáků, pozitivní vztah k jazyku a schopnost reagovat v běžných situacích přiměřených jejich věku. Gramatika je osvojována především v kontextu a slovní zásoba vychází z frekvence užívání a zájmů žáků.

Uplatňují se aktivizační a kooperativní metody, práce ve dvojicích a týmech, pozorování, poslech, tvořivé činnosti a hra. Výuka je propojena s dalšími předměty, zejména s českým jazykem, hudební a výtvarnou výchovou, zeměpisem a dějepisem. Podporována je aktivita, samostatnost, tvořivost a diskuse. Využívány jsou také moderní technologie, při jejichž používání jsou žáci vedeni k samostatnosti.

Základními učebnicemi jsou English Plus Starter, English Plus One, English Plus Two a English Plus Three.¹ Popis lidí, míst a osob, sloveso být, mluvení – jednoduché otázky a odpovědi, email o sobě: 117–119, 121, 124, 401–403, 501–506, 511, 520, 524, 533

2 Rodina, popis osob, sloveso mít, mluvení – popis lidí, psaní – popis osoby: 117–119, 121, 124, 401–403, 501–506, 511, 520, 524, 533

3 Domov, ideální pokoj, vazba there is, mluvení – dotazy na umístění věcí, popis domova: 117–119, 121, 124, 129, 131, 401–403, 501–506, 511, 520, 524, 533

4 Škola, každodenní činnosti, přítomný čas prostý, nabídka pomoci, popis školního života: 117–121, 124, 129, 131, 401–403, 501–506, 511, 520, 524, 533

5 Volný čas, příslovce času a četnosti, plánování volného času, popis volného času: 117–119, 121, 124, 125, 128–130, 133, 401–403, 501–506, 511, 520, 524, 533.

3.2.3. Německý jazyk

Charakteristika

Německý jazyk je vyučovací předmět, jehož osvojení pomáhá žákovi snižovat jazykové bariéry, a přispívá tak ke zvýšení mobility jednotlivců jak v jejich osobním životě, tak v dalším studiu a v budoucím pracovním uplatnění. Umožňuje žákovi poznávat odlišnosti ve způsobu života lidí jiných zemí i jejich

odlišné kulturní tradice. Prohlubuje žákovo vědomí závažnosti vzájemného mezinárodního porozumění a tolerance a vytváří podmínky pro spolupráci škol na mezinárodních projektech. Požadavky na vzdělávání v německém jazyce vycházejí ze Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, který směřuje k dosažení úrovně A1.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Německý jazyk je druhým cizím jazykem, je výběrovým vyučovacím předmětem pro žáky víceletého gymnázia. Vyučuje se od sekundy a nepředpokládají se žádné vstupní znalosti. Vyučuje se v 3hodinové týdenní dotaci, celkem 9 hodin.

Výuka probíhá ve skupinách, tj. v půlených třídách. Skupiny pracují převážně v jazykových učebnách a v počítačových učebnách. Výuka směřuje k ovládnutí německého jazyka, k jeho praktickému používání jako komunikačního prostředku. Využívají se zde prvky systému Evropského jazykového portfolia. Získávání praktických dovedností žáka je zaměřeno na pět základních oblastí cizího jazyka – poslech, rozhovory, samostatný ústní projev, čtení, psaní.

V prvním ročníku se pozornost věnuje motivaci ke studiu tohoto cizího jazyka a k vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu. Ve všech ročnících jde o seznámení s některými typickými jevy života a kultury cizích zemí a poté o prohloubení těchto znalostí. Žáci se učí reagovat v nejběžnějších situacích každodenního života přiměřených jejich věku. Prvky gramatického systému jsou objasňovány v kontextu, slovní zásoba je volena především na základě frekvence a zájmu žáků tohoto věku. Metody a formy práce jsou mj. založeny na pozorování, poslechu, imitaci, tvořivých činnostech, hře. Preferuje se kooperativní vyučování. Podporuje se také práce v týmech. Výuka je propojena nejen s mateřským jazykem, ale také s hudební výchovou, zeměpisem, dějepisem a ostatními předměty. Ve výuce pomáhá žákům srovnání s anglickým jazykem ve slovní zásobě i gramatickém systému. Významnou úlohou vyučujícího je oceňovat aktivitu a invenci žáků a podporovat diskuzi. Při výuce je využíván přístup k internetu a vyučující podněcuje samostatnost žáků při orientaci v této oblasti.

3.2.4. Francouzský jazyk

Charakteristika

Francouzský jazyk (dále jen FJ) je vyučovací předmět, jehož osvojení pomáhá žákovi snižovat jazykové bariéry a přispívá tak ke zvýšení mobility jednotlivců jak v jejich osobním životě, tak v dalším studiu a v budoucím pracovním uplatnění. Umožňuje žákovi poznávat odlišnosti ve způsobu života lidí jiných zemí i jejich odlišné kulturní tradice. Prohlubuje žákovo vědomí závažnosti vzájemného mezinárodního porozumění a tolerance a vytváří podmínky pro spolupráci škol na mezinárodních projektech. Požadavky na vzdělávání v FJ vycházejí ze Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, který směřuje k dosažení úrovně A1.

Obsahové, časové a organizační vymezení

FJ je druhým cizím jazykem, je výběrovým vyučovacím předmětem pro žáky víceletého gymnázia, žáci mají možnost si vybrat. z několika cizích jazyků (RJ,FJ,NJ). Vyučuje se od sekundy a nepředpokládají se žádné vstupní znalosti. Vyučuje se v 3hodinové týdenní dotaci, celkem 9 hodin.

Výuka probíhá ve skupinách, tj. v půlených třídách. Skupiny pracují převážně v jazykových učebnách a v počítačových učebnách. Výuka směřuje k ovládnutí FJ, k jeho praktickému používání jako komunikačního prostředku. Využívají se zde prvky systému Evropského jazykového portfolia. Získávání praktických dovedností žáka je zaměřeno na pět základních oblastí cizího jazyka – poslech, rozhovory, samostatný ústní projev, čtení, psaní.

V prvním ročníku se pozornost věnuje na motivaci ke studiu tohoto cizího jazyka a k vytváření pozitivního vztahu k tomuto předmětu. Ve všech ročnících jde o seznámení a poté prohloubení některých typických jevů života a kultury cizích zemí. Žáci se učí reagovat v nejběžnějších situacích každodenního života přiměřených jejich věku. Prvky gramatického systému jsou objasňovány v kontextu, slovní zásoba je volena především na základě frekvence a zájmu žáků tohoto věku. Metody a formy práce jsou mj. založeny na pozorování, poslechu, imitaci, tvořivých činnostech, hře. Preferuje se kooperativní vyučování. Podporuje se také práce v týmech. Výuka je propojena nejen s mateřským jazykem, ale také s hudební a výtvarnou výchovou, zeměpisem, dějepisem a ostatními předměty. Významnou úlohou vyučujícího je oceňovat aktivitu a invenci žáků a podporovat diskuzi. Při výuce je využíván přístup k internetu a vyučující podněcuje samostatnost žáků při orientaci v této oblasti.

3.2.5. Matematika

Charakteristika

Předmět *Matematika* poskytuje vědomosti a dovednosti potřebné v praktickém životě, umožňuje získávat matematickou gramotnost, resp. vytváří další předpoklady pro úspěšný rozvoj ve všech oblastech lidské činnosti.

Matematika rozvíjí především logické myšlení, ale také paměť. Napomáhá rozvoji abstraktního a analytického myšlení, vede ke srozumitelné a věcné argumentaci. Učí pamatovat si pouze nejpotřebnější informace a vše ostatní si odvodit. Klade důraz na důkladné porozumění základním myšlenkovým postupům a pojmům matematiky a jejich vzájemným vztahům. Směřuje k rozvíjení vlastních zkušeností, potřebě počítat, kreslit a hrát si. Neméně významným aspektem je rozvoj geometrické představivosti jak v rovině, tak v prostoru.

Výuka předmětu *Matematika* je v základním vzdělávání založena především na aktivních činnostech žáků s matematickými objekty a na jejím využití při řešení reálných problémů a situací. Žáci získají početní dovednosti v oboru přirozených a racionálních čísel, které jsou základem k tomu, aby si uměli poradit s praktickými úlohami denní potřeby ve všech oblastech. Aby dokázali bez problémů rozpoznat příčiny a důsledky, odvodit nové skutečnosti, vyslovovat tvrzení a ověřovat jejich pravdivost. Naučí se rýsovat, pracovat s tabulkami a grafy, vyhledávat informace. Jsou seznamováni se světem financí, což vede k rozvoji jejich finanční gramotnosti.

Během studia žáci získají základní informace ze všech moderních odvětví matematiky. Oblasti běžné školské matematiky jsou probírány do větší hloubky. Důraz je kladen na komplexnost a souvislosti jak mezi jednotlivými matematickými partiemi, tak i s ostatními přírodovědnými obory, ale i na užití matematického aparátu v ostatních vědních disciplínách i v běžném životě. Výraznou součástí výuky je podpora účasti studentů na všech soutěžích se zaměřením na matematiku.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Matematika vychází ze vzdělávací oblasti Matematika a její aplikace. Vyučuje se na víceletém gymnáziu v primě až kvartě v časové dotaci 4 hodiny, celkem 16. V primě a sekundě se dvě hodiny vyučují v půlené hodině, v tercii a kvartě se půlí jedna hodina.

Přirozená čísla	161, 162, 405, 406, 501, 502	161 kvůli práci s podmínkami a výběrem prvků, 162 kvůli číselným řadám; pro samotné základní početní operace není v seznamu samostatné OVU
Základní rovinné a prostorové útvary	151, 152, 154, 155, 156, 157, 405, 406, 501, 519	velmi silná vazba na měření, metrické vlastnosti, útvary, konstrukce a polohu

Dělitelnost přirozených čísel	161, 162, 405, 406, 407, 501, 504, 521	161 je vhodné pro vyhledávání čísel splňujících podmínky; 162 pro pravidelnosti/číselné vztahy
Osová a středová souměrnost	154, 156, 157, 405, 406, 407, 501, 519	geometrické útvary, konstrukční úlohy a poloha v rovině
Celá čísla	149, 405, 406, 501, 502	přesně odpovídá využívání celých čísel a jejich vlastností
Desetinná čísla	150, 151, 159, 405, 406, 501, 502, 521	desetinná čísla, měření/jednotky a aritmetický průměr
Grafy	158, 159, 405, 406, 407, 408, 501, 504, 524	velmi přímá vazba – grafická prezentace dat a základní charakteristiky souboru dat
Trojúhelníky	152, 154, 156, 405, 406, 407, 501, 519, 521	metrické vlastnosti, geometrické útvary a konstrukční úlohy
Logické úlohy	161, 162, 405, 406, 407, 501, 504, 521, 524	vyhledávání prvků splňujících podmínky a práce s pravidelnostmi/řadami

3.2.6. Informatika

Charakteristika

Cílem vyučovacího předmětu *Informatika* je naplňování vzdělávacího obsahu stanoveného ve výstupech vzdělávacího oboru *Informatika*.

Připravuje žáky na využívání ICT v jiných vyučovacích předmětech a umožňuje jim dosáhnout základní úrovně informační gramotnosti (získat elementární dovednosti v ovládání výpočetní techniky a moderních informačních technologií, orientovat se ve světě informací, tvořivě pracovat s informacemi a využívat je při dalším vzdělávání i v praktickém životě). Vzhledem k narůstající potřebě osvojení si základních dovedností práce s výpočetní technikou je vzdělávací předmět zařazen jako povinná součást základního vzdělávání. Získané dovednosti jsou v informační společnosti nezbytným předpokladem uplatnění na trhu práce i podmínkou k efektivnímu rozvíjení profesní i zájmové činnosti.

Zvládnutí výpočetní techniky, zejména rychlého vyhledávání a zpracování potřebných informací pomocí internetu a jiných digitálních médií, vede k žádoucímu odlehčení zatížení paměti žáků při současné možnosti využít dostupnosti většího množství dat a informací než dosud, urychluje aktualizaci poznatků a vhodně doplňuje standardní učební texty a pomůcky.

Dovednosti získané ve vzdělávacím předmětu Informatika umožňují žákům aplikovat výpočetní techniku s bohatou škálou vzdělávacího software a informačních zdrojů ve všech vzdělávacích oblastech celého gymnaziálního vzdělávání. Tato aplikační rovina přesahuje rámec vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Informatika a stává se součástí všech vzdělávacích oblastí gymnaziálního vzdělávání.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu pomáhá žákovi orientovat se ve struktuře a činnosti počítače, poznat možnosti jeho využití, zacházet s počítačem a jeho přídatnými zařízeními uživatelským způsobem, pracovat s hotovými didaktickými programy, osvojit si základy práce s grafikou a databázemi a e-learningovým vzděláváním. Žáci se učí třídit informace, kriticky je posuzovat a aplikovat v praktickém životě v souladu se zákony o duševním vlastnictví. Osvojují si základy elektronické komunikace a její zásady.

Informatika je povinný předmět s hodinovou dotací 1 hodina týdně v 1. až 4. ročníku. Výuka probíhá v budově školy v odborných učebnách vybavených počítači. Při výuce je uplatňována zásada „jeden počítač pro jednoho žáka“. Z tohoto důvodu se třídy dělí na skupiny podle počtu pracovních stanic. Žáci mají k dispozici tiskárnu, scanner, digitální fotoaparát a kameru, dataprojektor a zálohovací zařízení (flash disk, CD a DVD).

3.2.7. Dějepis

Charakteristika

Dějepis přináší základní poznatky o konání člověka v minulosti. Jeho hlavním posláním je kultivace historického vědomí jedince a uchování kontinuity historické paměti, především ve smyslu předávání historické zkušenosti. Důležité je zejména poznávání dějů, skutků a jevů, které zásadním způsobem ovlivnily vývoj společnosti a promítly se do obrazu naší společnosti. Důraz je kladen především na dějiny 19. a 20. století, kde leží kořeny většiny současných společenských jevů. Významně se uplatňuje zřetel k základním hodnotám evropské civilizace. Podstatné je rozvíjení takové časové a prostorové představy i empatie, které umožní žákům lépe proniknout k pochopení historických jevů a dějů. Žáci jsou vedeni k poznání, že historie není jen uzavřenou minulostí ani shlukem faktů a definitivních závěrů, ale je kladením otázek, jimiž se současnost prostřednictvím minulosti ptá po svém vlastním charakteru a své možné budoucnosti. Obecné historické problémy jsou konkretizovány prostřednictvím zařazování dějin regionu i dějin místních.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět *Dějepis* je určen žákům třetího až čtvrtého ročníku osmiletého gymnázia a je vyučován v rozsahu dvou hodin týdně. Hlavní část výuky dějepisu tvoří výklad učitele a skupinová práce žáků. Výklad je doplňován žákovskými referáty, krátkodobými projekty a exkurzemi.

Dějepis je povinným vyučovacím předmětem pro žáky nižšího gymnázia. Navazuje na základy, které žáci získali ve vlastivědě ve 4. a 5.ročníku.

Regionální dějiny

3.2.8. Regionální dějiny

Charakteristika

Předmět Regionální dějiny patří do vzdělávací oblasti Člověk a společnost, je tedy v úzkém kontaktu s dílčí oblastí Výchova k občanství, ale i s Geografií či předměty ze vzdělávací oblasti Umění a kultura. Předmět má za cíl především rozvoj historického myšlení žáků (resp. historické gramotnosti) v kontextu dějin jasně vymezeného regionu.

Ve výuce směřujeme k aktivní práci žáků, zejména ke kritické práci se zdroji historických informací. Výuka u žáků rozvíjí časové a prostorové představy (časová osa, mapa), vedeme je ke snaze pochopit historické jevy v souvislostech. Zároveň je předmět koncipován tak, aby žák získal informace o základních dějinných událostech, zejména v českých, potažmo regionálních dějinách. Tyto informace však nejsou osvojovány izolovaně, ale v souvislostech, o kterých žák přemýšlí a do kterých získané informace zařazuje.

Výuka Regionálních dějin by měla akcentovat rovněž citlivé vnímání veřejného prostoru a jeho kultivaci, poznávání paměťových institucí, pochopení různých způsobů zobrazování minulosti v běžných médiích i v umění, aktivní podíl na vzpomínkové kultuře aj. Výuka Regionálních dějin má v žácích rozvíjet kritické a

analytické myšlení, podporovat diskusi o povaze dějin a formulovat vlastní postoje k různým dějinným událostem. Pojetí předmětu Regionální dějiny je úzce provázáno s průřezovými tématy Společnost pro všechny a Udržitelné prostředí.

Obsah předmětu:

Vymezení obsahu předmětu vychází z tradičního chronologického členění dějin se zaměřením na širší region vymezený hranicemi Královéhradeckého kraje. Zvláštní pozornost je věnována dějinám města Broumova a Broumovska.

Záměrem výuky předmětu Regionální dějiny není pouze přijímat ověřená fakta, ale také se aktivně účastnit na tvorbě dějin pro pochopení současnosti a budoucnosti. Vzdělávací obsah není zaměřen pouze na „velké politické dějiny“, akcentuje také dějiny každodennosti, hospodářské dějiny, dějiny kultury a společnosti a dějiny zkoumaného regionu.

Součástí předmětu je vedení žákovského portfolia (resp. badatelského deníku), sebehodnocení žáka včetně mapy pokroku a formativní zpětná vazba respektující individuální přístup ke každému žákovi.

Časová dotace a organizace výuky předmětu:

Předmět je realizován ve dvouhodinových blocích z časové dotace 1 hodina týdně v prvních dvou ročnících víceletého gymnázia (prima, sekunda). Jeho implementace do výuky nám umožní opakované a efektivní používání badatelsky orientované výuky, integrované tematické výuky, projektové výuky a výuky v terénu s prvky zážitkové pedagogiky. Při práci se uplatňují principy týmové práce a rolových her.

1. **Úvod do předmětu Region.** Broumov – moje město. Mapa. Časová osa. Badatelský deník. Portfolio. Paměťové instituce v regionu.
183, 193, 194, 195, 193, 195, 196, 198
2. **Osídlování úrodných oblastí kolem Labe v období pravěku a raném středověku.** Pravěké sídelní kultury v okolí Náchoda, Jaroměř a Hradce Králové. Osídlování Polabí v raném středověku (Slované).
181, 182, 184, 188, 193, 194, 402, 403, 518-533, 604-609, 611
3. **Počátky osídlování Broumovska a Broumova.** Lokátoři, středověká kolonizace, česká a německá kolonizační vlna, město vs. vesnice. Přemysl Otakar I. a Přemysl Otakar II. Položení základů textilní výroby na Broumovsku.
181, 182, 184, 197, 402, 403, 518-533, 604-609, 601
4. **Broumovský a polický klášter ve středověku.** Řeholní život. Řeholní řády. Skriptoria. Středověké stavební slohy – románský sloh a gotika.
181, 182, 184, 186, 188, 191, 194, 402, 403, 518-533, 604-609
5. **Formování královéhradeckého kraje na konci 13. stol.** Hradec Králové jako věnné město českých královen.

181, 182, 184, 402, 403, 518-533, 604-609

6. **Vzestup města Broumova ve vrcholném středověku.** Karel IV. Privilegia. Život ve středověkém městě. Tzv. Polská či Kladská stezka (Náchodská stezka) procházející krajem. Místní a dálkový obchod ve středověku.

181, 182, 184, 402, 403, 518-533, 604-609

7. **Husitské války na Broumovsku.** Vypálení břevnovského kláštera a úprk konventu do Broumova. Opevňování Broumova. Hora Ostaš. Jan Žižka na Hradecku. Jiří z Poděbrad v Broumově. Hrady.

181, 182, 189, 402, 403, 518-533, 604-609

8. **Hospodářský a kulturní rozkvět v 16. století.** Rychle rostoucí poddanská města v 16. století (Náchod, Broumov atd.). Broumovští soukeníci. Renesanční výstavba města.

181, 182, 184, 188, 402, 403, 518-533, 604-609

9. **Rozmach šlechtických velkostatků v raném novověku.** Panství pánů z Poděbrad, z Pernštejna, Smiřických a Trčků z Lípy na území Královéhradeckého kraje. Renesance. Zámky.

181, 182, 184, 188, 191, 194, 402, 403, 518-533, 604-609

10. **Šíření protestantství a Lutherových myšlenek.** Úpadek broumovského kláštera. Spor o protestantský kostel sv. Václava v Broumově a počátek českého stavovského povstání. Třicetiletá válka. Albrecht z Valdštejna. Švédové a Kodex Gigas.

181, 182, 189, 402, 403, 518-533, 604-609

3.2.9. Výchova k občanství

Občanská výchova

Charakteristika

Předmět *Občanská výchova* je integrovaným vzdělávacím předmětem, který vybavuje žáka znalostmi a dovednostmi potřebnými pro jeho aktivní zapojení do života demokratické společnosti. Směřuje k tomu, aby žáci poznali dějinné, sociální a kulturně historické aspekty života lidí v jejich rozmanitosti, proměnlivosti a ve vzájemných souvislostech. Zaměřuje se na utváření pozitivních občanských postojů, rozvíjí vědomí přináležitosti k evropskému civilizačnímu a kulturnímu okruhu a podporuje přijetí hodnot, na nichž je současná demokratická Evropa budována. Důležitou součástí vzdělávání v dané oblasti je prevence rasistických, xenofobních a extrémistických postojů, výchova k toleranci a respektování lidských práv, k rovnosti mužů a žen a výchově k úctě k přírodnímu a kulturnímu prostředí, k ochraně uměleckých a kulturních hodnot.

U žáků se formují dovednosti a postoje důležité pro aktivní využívání poznatků o společnosti a mezilidských vztazích v občanském životě. Žáci se učí rozpoznávat a formulovat společenské problémy v minulosti i současnosti, zjišťovat a zpracovávat informace nutné pro jejich řešení, nacházet řešení a vyvozovat závěry, reflektovat je a aplikovat v reálných životních situacích.

Zaměřuje se na vytváření kvalit, které souvisejí s orientací žáků v sociální realitě a s jejich začleňováním do různých společenských vztahů a vazeb. Otevírá cestu k realistickému sebepoznání a poznávání osobnosti druhých lidí a k pochopení vlastního jednání v kontextu různých životních situací. Seznamuje žáky se vztahy v rodině a širších společenstvích, s hospodářským životem, činnostmi důležitých politických institucí a orgánů a s možnými způsoby zapojení jednotlivců do občanského života. Učí žáky respektovat a uplatňovat mravní principy a pravidla společenského soužití a přebírat odpovědnost za vlastní názory, chování a jednání i jejich důsledky. Rozvíjí občanské a právní vědomí žáků, posiluje smysl jednotlivců pro osobní i občanskou odpovědnost a motivuje žáky k aktivní účasti na životě demokratické společnosti.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Předmět je dotován jednou vyučovací hodinou týdně v tercii až kvartě.

3.2.10. Geografie

Charakteristika

Předmět geografie/zeměpis integruje poznatky věd přírodních, technických a společenských.

Žáci nižšího gymnázia získávají poznatky z fyzického, socioekonomického i regionálního zeměpisu, také se zabývají ekologií, ochranou a tvorbou krajiny, globálními problémy lidstva, politickou mapou světa a mezinárodními organizacemi. Klade se důraz na řešení aktuálních problémů politických, hospodářských, sociologických a ekologických. V praxi mohou žáci uplatnit své poznatky při zeměpisných vycházkách do okolí a při různých zeměpisných exkurzích. Výuka probíhá/pokud je to z rozvrhových podmínek možné/ve specializované učebně (dějepis a zeměpis), je doplněna exkurzemi, besedami a vycházkami. Na nižším stupni gymnázia se při výuce využívají učebnice s doložkou MŠMT, v tercií atlas České republiky. Během celého studia je nezbytnou zeměpisnou pomůckou pro žáky Školní atlas světa. V zeměpisu lze uplatnit znalosti, dovednosti a postoje i z jiných předmětů jako např. Biologie, Dějepis, Chemie, Fyzika, Matematika, Český jazyk a literatura i cizí jazyky.

Zeměpis se tedy určitě podílí svou náplní na posílení mezipředmětových vztahů. Kromě osvojení zeměpisných poznatků se učí žáci také hledat souvislosti mezi jednotlivými složkami a rozšiřují si všeobecný přehled o světě. Zeměpis se podílí na osobnostním a sociálním vývoji žáka. Výuka zeměpisu umožňuje učení v podobě hledání souvislostí, diskusí a řešení problémů, což výrazně utváří osobnost a intelekt žáka.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Geografie/zeměpis náleží mezi povinné předměty na nižším gymnáziu. V primě až kvartě se předmět vyučuje jednu hodinu týdně a úzce se prolíná s předmětem Mapové dovednosti v primě.

K preferovaným organizačním formám výuky patří poznávací vycházky, výlety a zájezdy, exkurze a praktická cvičení ve škole i v terénu. Výuka zeměpisu výrazně podporuje používání cizího jazyka a výpočetní techniky s připojením k internetu.

3.2.11. Fyzika

Charakteristika

Vyučovací předmět *Fyzika* je jedním z vyučovacích předmětů ŠVP, který žákovi umožňuje poznávání přírody jako systému, chápání důležitosti udržování přírodní rovnováhy, uvědomování si užitečnosti přírodovědných poznatků a jejich aplikací v praktickém životě. Předmět rozvíjí dovednosti žáků objektivně pozorovat, měřit, experimentovat, a to i za využití počítačem podporovaného vybavení, vytvářet a ověřovat hypotézy, vyvozovat z nich závěry a ty ústně i písemně interpretovat. Osvojení si základních fyzikálních pojmů, veličin a zákonitostí vede žáky k porozumění fyzikálním jevům a procesům, vyskytujícím se v přírodě, běžném životě i v technické praxi. Předmět Fyzika seznamuje žáky s možnostmi a perspektivami moderních technologií, učí žáky rozlišovat příčiny fyzikálních dějů, souvislosti a vztahy mezi nimi, předvídat je, popř. ovlivňovat, a to hlavně v souvislosti s řešením praktických problémů. Dává žákům základy polytechnického vzdělání.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Fyzika je povinným vyučovacím předmětem pro žáky osmiletého gymnázia. Časová dotace předmětu je následující: tercie, kvarta – 2 hodiny týdně. V primě a sekundě se výuka prolíná s předmětem přírodovědné dovednosti.

3.2.12. Chemie

Charakteristika

Vyučovací předmět *Chemie* je jedním z vyučovacích předmětů ŠVP (*Fyzika, Chemie, Biologie, Zeměpis*), který žákovi umožňuje poznávání přírody jako systému, chápání důležitosti udržování přírodní rovnováhy, uvědomování si užitečnosti přírodovědných poznatků a jejich aplikací v praktickém životě, rozvíjení dovedností objektivně a spolehlivě pozorovat, experimentovat, vytvářet a ověřovat hypotézy, vyvozovat z nich závěry a ty ústně i písemně interpretovat. Učí žáky rozlišovat příčiny chemických dějů, souvislosti a vztahy mezi nimi, předvídat je, popř. ovlivňovat, a to hlavně v souvislosti s řešením praktických problémů.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět chemie je povinným vyučovacím předmětem pro žáky gymnázia. Vyučuje se dvě hodiny týdně v tercii a taktéž dvě hodiny v kvartě. Výuka je doplněna přiměřeným počtem hodin laboratorních prací. Výuka probíhá v odborné učebně chemie nebo v dalších učebnách školy, laboratorní práce v laboratoři chemie. V praktických hodinách jsou využívány poznatky a dovednosti získané v předmětu Přírodovědné dovednosti v primě a sekundě.

3.2.13. Přírodopis/Biologie

Charakteristika

Vyučovací předmět *Biologie* je jedním z vyučovacích předmětů ŠVP (*Fyzika, Chemie, Biologie, Zeměpis*), který žákovi umožňuje poznávání přírody jako systému, chápání důležitosti udržování přírodní rovnováhy, uvědomování si užitečnosti přírodovědných poznatků a jejich aplikací v praktickém životě, rozvíjení dovedností objektivně a spolehlivě pozorovat, experimentovat, vytvářet a ověřovat hypotézy, vyvozovat z nich závěry a ty ústně i písemně interpretovat. Učí žáky rozlišovat příčiny přírodních dějů, souvislosti a vztahy mezi nimi, předvídat je, popř. ovlivňovat, a to hlavně v souvislosti s řešením praktických problémů.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět *Biologie* je povinným vyučovacím předmětem pro žáky tercie a kvarty s časovou dotací 2 hodiny týdně. Výuka probíhá ve specializované, moderně vybavené učebně, laboratoři a v kmenových třídách. K organizačním formám výuky patří výkladové hodiny, přírodovědné vycházky, exkurze, praktická cvičení ve škole (laboratorní práce) i v terénu, skupinová práce a dílčí projekty. Na konci kvarty je pro žáky realizován týdenní pobyt pro seznámení s lokální geologií a ekologií ve spolupráci s CHKO a Geoparkem Broumov.

3.2.14. Výtvarná a filmová výchova

Stručná charakteristika

Vzdělávací obor Výtvarná a filmová výchova vychází ze vzdělávací oblasti Umění a kultura. Zaměřuje se na obsahy výtvarného a filmového umění, v širším pojetí může zahrnovat i různé projevy audiovizuální tvorby a kultury. Seznamuje žáky s celou šíří možností a forem, jak člověk vyjadřuje svůj pohled na svět tím nejstarším a nejsrozumitelnějším gestem – grafickým znakem. Činnost, s níž se žáci seznamují prostřednictvím teorie, praxe, a historickým exkurzem (dějiny umění), sleduje celý proces vzniku (výtvarného) díla, a to v nejširším smyslu slova. Podoba díla (objektu) je výsledkem vyváženého zapojení všech zúčastněných dispozic: myšlenkou počínaje, přes její představu – „vnitřní kresbu“ – až po realizaci. Cílem tvůrčích činností, při kterých se žák seznamuje s vyjadřovacími prostředky oboru, je poskytnout mu prostor pro seberealizaci, vnímání vizuálního umění a pochopení tvůrčího procesu jako celku. Žáci se učí využít všech dostupných dovedností a dostupných prostředků k výsledné podobě odpovídající vlastním představám; samostatně je aplikovat a kombinovat s ohledem na tvůrčí záměr (při individuální i společné tvorbě). Objevují vztahy mezi jednotlivými druhy umění a experimentují s jejich různorodými prostředky.

Důležitý – sebevýchovný – je moment vlastního „soudu“: Vizuální porovnání, respektive shoda reality (výsledku) s představou, spouští emotivní reakci v podobě „kladné vnitřní odezvy“, která je vlastní, a hlavně neomylnou, reakcí na „poctivě vykonanou práci“. Poznání možností takového způsobu hodnocení (reakce) je jedním z hlavních cílů oboru VFV; je to jeden z důležitých aspektů souvisejících se základními vztahy člověk – jeho okolí.

Dalším hlediskem je rozvíjení schopnosti „vizuálně komunikovat“, umět se pohybovat ve světě přeplněném vizuálními informacemi. Podstatnou část všech vjemů (informací) přijímáme zrakem, a je tedy potřeba, abychom se „učili vidět“, vyhodnocovat vizuální signály a učili se je účinně třídit a využívat. A právě díla výtvarného umění jsou k tomu (ze své podstaty) nejvhodnějším prostředkem.

V rámci VFV žáci dále rozvíjí prostorové myšlení a vnímání, a to prostřednictvím rozvíjení „geometrické intuice“. Skutečnost, že „prostor“ je základní podmínkou života veškerých živých systémů a že orientace v něm je základní nutností, dává výtvarné tvorbě výsadní postavení jako prostředku, pomocí kterého jsme schopni „komunikovat s prostorem“, resp. uvědomovat si jej.

prima

Číslo rozvíjených OVU základních gramotností, klíčových kompetencí a průřezových témat: 527, 509, 503, 533, 504, 526, 501, 403, 609

Kompoziční cvičení, kresebné studie (278)

Vyjadřuje své vjemy, představy a myšlenky, kombinuje prvky a uplatňuje je v rovině autentického sebevyjádření. Rozpoznává, pojmenovává, vytváří a uplatňuje jednotlivé prvky (linie, tvary, barvy a objekty) a jejich vztahy (velikost a vzájemnou polohu tvarů, světlostní a barevný kontrast), experimentuje s nimi a variuje je podle zadání nebo vlastního tvůrčího záměru. Při vytváření a kombinování prvků uplatňuje jak ověřené postupy, tak experimenty.

- linie, tvar, objem
- rozvržení objektů v ploše a v prostoru, experiment a sebevyjádření
- vzájemné vztahy objektů, kontrast, harmonie, proporcionalita
- perokresba, uhl, rudka, tužka

Barva (278, 279)

Zapojí se do společné práce a přispěje podle svých schopností a nápadů k jejímu výsledku. Využívá bezpečně a ohleduplně výtvarné materiály, nástroje a další pomůcky, včetně dostupných digitálních technologií. Vybírá si vhodné vybavení a nástroje pro zpracování tvůrčího záměru.

- základní členění barev do skupin – Goethův barevný kruh
- mísení barev
- barevný kontrast
- barva v hudbě
- tempera, akvarel, suché pastely

Portfolio (280, 284)

Založí portfolio vlastní tvorby (dále jen portfolio) a uspořádal jej podle samostatně stanovených kritérií. Vybírá pro něj důležité výsledky vlastní tvůrčí činnosti a vhodným způsobem je uchovává. V komunikaci o díle využívá vybrané oborové pojmy (linie, tvar, barva, odstín, kontrast, kresba, malba, tempera, pastel, portrét, krajina; děj, příběh, loutka, pohádka).

- jednoduchá vazba portfolio
- průběžné ukládání výtvarných prací do portfolio
- prezentace vybraných výtvarných prací spolužákům nebo učiteli s využitím některých oborových pojmů (linie, tvar, barva, odstín, kontrast, kresba, malba, tempera, pastel, portrét, krajina; děj, příběh, loutka, pohádka).

Grafika, kompoziční řešení plochy (279, 281)

Vyjadřuje své vjemy, představy a myšlenky v plošné tvorbě. Experimentuje s postprodukcí vlastní tvorby. Ověřuje, zda bylo tvůrčí sdělení srozumitelné.

- monotyp
- koláž
- práce s papírem
- experiment s grafickými technikami

Prostorová tvorba (278, 281)

Vyjadřuje své vjemy, představy a myšlenky v prostorové tvorbě. Vyslechne si zpětnou vazbu spolužáků a učitele v bezpečném prostředí řízené diskuse a zamýšlí se nad zpětnou vazbou. Hodnotí zkušenost z přípravy a průběhu procesu tvorby (očekávání, proces, překážky, výsledek).

- členění a řešení prostoru – architektura
- rozvíjení smyslové citlivosti, souvislost zrakového vnímání s vjemy ostatních smyslů (hmat, sluch, čich)
- rytmus ve výtvarném vyjádření – prořezávání, otisky, mačkání a deformace materiálu
- práce s dostupnými materiály: přírodniny, papír, dřívka apod.
- vzájemné vztahy objektů, podobnost a odlišnost, symetrie a asymetrie, rytmus, proporcionalita, dynamičnost a staticnost, stabilita a labilita

Lidská figura (279)

Zapojí se sám nebo ve skupině do tvůrčího procesu. Aktivně se zapojil do tvořivé hry, zadané učitelem.

- základy anatomie a správného zobrazování lidského těla, využití fotografie
- pojmy portrét a figura
- tvarová stylizace (Kieth Haring)

Lidové zvyky a tradice, kulturní život v regionu (279)

Vybere si cíleně prostředky, se kterými chce pracovat a má odvahu s nimi experimentovat, a to s ohledem na bezpečnost svoji i ostatních.

- experiment s tradičními technikami (zdobení kraslic, drátování apod.)
- zvyky v minulosti a dnes

Krajina a veřejný prostor (284)

Podělí se s ostatními o svůj zážitek z některé kulturní události, které se účastnil.

- kresba v plenéru
- základy perspektivního zobrazení skutečnosti
- návštěva galerie a řízená reflexe
- inspirace vystavenými uměleckými díly a krajinou kolem nás, aktivní tvorba nabídky aktivit pro veřejnost (Vladimír Boudník)

Příběh v uměleckém díle: divadlo, film, komiks (279, 282, 285)

Dílo pojmenuje podle svého uvážení tak, aby jeho název byl výstižný pro něj samotného.

Objevil možnosti kresby, malby a prostorové tvorby a vyjadřuje jimi své vjemy, představy a myšlenky. Seznamuje se s různými možnostmi využití nových technologií v umění (pohyblivý obraz ve výtvarném umění, VOD portály pro výběr audiovizuálních děl, počítačové hry).

- zpracování vlastního příběhu nebo příběhu zadaného učitelem libovolnou technikou
- seznámení se s vybranými designy počítačových her, možnostmi VOD portálů
- inspirace vybranými umělci využívajícími nové technologie

3.2.15. Hudební, taneční a dramatická výchova

Charakteristika

Vyučovací předmět *Hudební výchova* dává žákům příležitost, aby projevovali a uspokojovali svou přirozenou potřebu setkávání s hudbou. Tuto potřebu předmět podněcuje, rozvíjí a kultivuje. Hudební výchova by měla být předmětem uvolnění, radosti, citového prožitku, seberealizace, zábavy, týmové práce, při které se žáci budou učit rozpoznávat krásu umění, ctít schopnosti a výkony druhých lidí, vystupovat před spolužáky i dospělými, organizovat společenské akce, rozvíjet svou fantazii a tvůrčí schopnosti. Vyučovací předmět Hudební výchova usiluje o to, aby žáci poznali souvislosti všech druhů umění a aby vhodně využívali celý komplex hudebních činností v různých oblastech svého života, a obohatili tak své estetické vnímání a prožívání světa.

Hudebně výchovné činnosti jsou rozděleny v ŠVP na: Vokální činnosti, Instrumentální činnosti, Hudebně pohybové činnosti a Poslechové činnosti.

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět hudební výchova je povinný vyučovací předmět, který se vyučuje v nižších ročnících gymnázia s jednogodinovou týdenní dotací.

Výuka Hudební výchovy probíhá ve specializované učebně hudební výchovy, popř. jiných vhodných prostorách školy. Hudba je osvojována nejen při vyučování, ale i návštěvou výchovných koncertů, besed o hudbě i samostatně v mimoškolních hudebních aktivitách. Žáci si ve výuce osvojují také hudebně naukové poznatky a základy dějin klasické a populární hudby. Tyto teoretické poznatky jsou poté aplikovány v praktických hudebních aktivitách.

Při hodnocení výsledků práce žáků přihlíží vyučující nejen k jejich znalostem a dovednostem, ale i k celkovému přístupu k muzickému komplexu hudebních činností, ke snaze spolupracovat s ostatními, k aktivitě při hodině, nadstavbovým činnostem.

3.2.16. Výchova ke zdraví a bezpečí

3.2.17. Tělesná výchova

Charakteristika

Předmět Tělesná výchova směřuje k rozvoji pohybové gramotnosti, fyzické zdatnosti a kladného vztahu ke všestrannému pohybovému režimu. Nezaměřuje se primárně na vrcholový výkon, ale na prožitek z pohybu, osvojení si základu pohybových dovedností, týmovou spolupráci, bezpečnost a pochopení významu fyzické aktivity pro duševní i tělesné zdraví.

Předmět je vyučován ve třech hodinách týdně. Dvě hodiny jsou spojené a jedna hodina se vyučuje jako dvouhodinová jednou za čtrnáct dní. Výuka probíhá ve dvou oddělených skupinách: chlapci a děvčata. Výuka tělesné výchovy využívá zázemí tří tělocvičen – jedné přímo v hlavní budově školy, druhé v hale Spořilov a dále v Sokolovně TJ Slovan Broumov. Mimo to žáci cvičí na venkovním hřišti Masarykovy ZŠ, v Sportovním areálu Emericha Ratha i na sezónním kluzišti v Broumově (či Broumově-Olivětíně). Pro vybrané aktivity škola využívá také přílehlou přírodu na okraji města. Sportovní nabídku rozšiřuje vlastní školní posilovna a bývá i plavecký kurz v bazénu v hotelu Veba.

Ročník studia: Prima - děvčata

Atletika:

Průpravná cvičení pro jednotlivé atletické činnosti: běh (rychlý, vytrvalostní) skok (daleký, vysoký), hod míčkem.

- Základy techniky disciplín: rychlý běh, vytrvalý běh na dráze a v terénu, štafetový běh, skok (daleký, vysoký), hod míčkem, vrh koulí - průprava.

- 313, 317, 320, 325, 328, 329, 507, 508, 511

Sportovní hry:

- Fotbal, basketbal, florbal, volejbal - průpravné hry (přehazovaná, ...).

- Netradiční hry: softbal, ringo, badminton, stolní tenis.

- Základní principy pro řízení a rozhodování pohybových her.

- 313, 317, 319, 321, 328, 329, 507, 508, 511, 520

Sportovní hry:

- Fotbal, basketbal, florbal, volejbal - průpravné hry (přehazovaná).

- Netradiční hry: softbal, ringo, badminton, stolní tenis.

- Základní principy pro řízení a rozhodování pohybových her.

- 313, 317, 319, 321, 328, 329, 507, 508, 511, 520

Gymnastika:

- Akrobacie, přeskoky, hrazda, bradla, kruhy, kladina (lavičky), šplh.

- 313, 317, 314, 325, 329, 507, 508, 511,

Bruslení: (dle klimatických podmínek) – základní pohybové činnosti.

- Jednoduché prvky při jízdě - jízda vpřed a vzad, obraty, zastavení, změna směru.

- 313, 317, 329, 507, 508, 511

Úpoly:

- Průpravné úpoly.

- Základy sebeobrany, základy aikidó, judó.

- 313, 329, 507, 508, 511, 520

Plavání (dle možností)

- Význam plavání pro zdraví a regeneraci.

- Základní plavecké disciplíny.
- 313, 317, 328, 329, 507, 508, 511

Součástí výuky v primě bývá kurz plavání a v sekundě pětidenní lyžařský výcvik pobytově-turistického charakteru.

3.2.18. Osobnostní a sociální výchova

Osobnostní rozvoj

Charakteristika

Osobnostní rozvoj zahrnuje osobnostní, sociální, etický a kariérový rozvoj žáka. Vybavuje žáka potřebnými znalostmi a dovednostmi, podporuje jeho odolnost a vede ho k zvládání různorodých životních situací. Přispívá k sebepoznání a ke kvalitě života žáka. Poskytuje prostor pro to, aby žák mohl v bezpečném prostředí a s oporou reflektovat, rozvíjet a regulovat způsoby prožívání a chování. Podporuje sociálně-emocionální dovednosti a odpovědný přístup k sobě i druhým. Vytváří příležitost pro zkoušení, objevování a získávání vhodných mechanismů reagování na vnitřní a vnější svět.

Obsah předmětu cílí na sebepojetí žáka, sebepoznávání, zvládání stresu a náročných situací, efektivní strategie učení, sebeorganizaci a plánování vlastního rozvoje. Zároveň rozvíjí jeho charakterové vlastnosti a prosociální chování. Učí ho rozhodovat a plánovat ve svém kariérovém směřování, nést za svoje rozhodnutí zodpovědnost a vytvářet vlastní žebříček hodnot ve svém životě i ve světě práce.

Součástí předmětu je sebehodnocení žáka, vedení žákovského portfolia (deníku aktivit) a formativní zpětná vazba respektující individuální přístup ke každému žákovi.

Předmět je vyučován v týdenních dvouhodinových blocích. Čtyřikrát do roka je začleněn celodenní tematický program. Výuka probíhá v bezpečném prostoru třídy (popř. jiného vhodného vnitřního i venkovního prostoru) v třídní skupině. Je využívána podpora školního psychologa a preventisty, která se děje při pravidelné intervenci během práce se třídou i při reflektivních setkáváních s pedagogem.

Témata:

1. Mezilidské vztahy a komunikace
2. Důstojnost lidské osoby; pozitivní hodnocení sebe
3. Pozitivní hodnocení druhých
4. Kreativita a iniciativa; řešení problémů a úkolů; přijetí vlastního a společného rozhodnutí
5. Komunikace citů
6. Interpersonální a sociální empatie
7. Asertivita; zvládnutí agresivity a soutěživosti; sebeovládání; řešení konfliktů

8. Reálné a zobrazené vzory
9. Prosociální chování v osobních vztazích; pomoc, darování, dělení se, spolupráce, přátelství
10. Prosociální chování ve veřejném životě; solidarita a sociální problémy

Etické ctnosti (pokora, štědrost, přejícnost, mírumilovnost, cudnost, respekt, střídmost, čínorodost, moudrost, statečnost, spravedlnost, pravdomluvnost)

3.2.19. Polytechnická výchova a praktické činnosti

Realizace formou projektových dílen v průběhu prvního a druhého ročníku studia, zpravidla třikrát až čtyřikrát ročně v rozsahu 4 hodin v půlených skupinách.

3.2.20. Péče o sebe a druhé

3.2.21. Společnost pro všechny

3.2.22. Udržitelné prostředí

3.3. Dovednosti

3.3.1. Přírodovědné dovednosti (PrD)

Charakteristika

Vyučovací předmět Přírodovědné dovednosti vychází ze vzdělávací oblasti Člověk a příroda, zejména ze vzdělávacích oborů Fyzika a Přírodopis. Je zaměřen na rozvoj přírodovědné gramotnosti žáků prostřednictvím pozorování, měření, experimentování, formulace hypotéz, vyhodnocování výsledků a vyvozování závěrů. Důraz je kladen na badatelsky orientovanou výuku, při níž žáci aktivně objevují souvislosti mezi přírodními jevy a vytvářejí si základní představu o fungování živé i neživé přírody.

Předmět rozvíjí schopnost klást otázky, navrhnout způsoby jejich ověřování, pracovat s důkazy a formulovat závěry na základě pozorování a experimentů. Současně podporuje logické myšlení, spolupráci, samostatnost a odpovědný přístup k práci. Žáci si osvojují základní badatelské postupy a učí se využívat přírodovědné metody při poznávání světa kolem sebe.

Časové a organizační vymezení

Obsah vyučovacího předmětu je tvořen vybranými tematickými okruhy vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Výuka propojuje poznatky o živé i neživé přírodě a zdůrazňuje jejich vzájemné souvislosti.

Výuka probíhá v primě a sekundě v dvouhodinových blocích jedenkrát za čtrnáct dní v půlených hodinách. Využívány jsou zejména badatelské aktivity, jednoduché experimenty, laboratorní činnosti, práce s měřicími pomůckami, mikroskopování, pozorování přírodnin a terénní výuka. Součástí výuky je i poznávání přírodního prostředí regionu Broumovska.

Předmět vytváří základ pro navazující studium přírodovědných oborů ve vyšších ročnících a vede žáky k odpovědnému vztahu k přírodě a světu kolem nich.

Obsahové vymezení

1. Bezpečnost a první pomoc (306, 515, 601)

- zásady bezpečnosti práce při laboratorních a terénních činnostech, základní postupy první pomoci při běžných úrazech

2. Metody poznání (167, 233, 256, 260, 405, 406, 522, 523)

- přírodovědné poznávání, pozorování, měření, experiment, práce s mikroskopem, záznam a vyhodnocení výsledků

3. Stavba světa (232, 244, 260, 522)

- tělesa a látky, částicová stavba látek, skupenství látek, buňka jako základní stavební a funkční jednotka organismů

4. Znaky života (261, 262, 512, 610)

- základní projevy života, růst a vývoj organismů, reakce organismů na podněty, společné znaky živých organismů, rozdíly mezi živou a neživou přírodou

5. Vliv prostředí (235, 243, 263, 270, 271, 512, 513, 611)

- vztahy organismů a prostředí, strunatci a jejich základní skupiny, charakteristické znaky ryb, obojživelníků, plazů, ptáků a savců, významní zástupci jednotlivých skupin
- gravitační síla a její projevy v přírodě, magnetická síla a její projevy, hustota

6. Tok energie (237, 238, 242, 261, 513, 514)

- energie v živé a neživé přírodě, fotosyntéza, elektrický obvod

3.3.2. Mediální dovednosti (MeD)

Stručná charakteristika (prima)

Vyučovací blok je koncipován jako dvoudílný (dvouhodinové bloky v půlené třídě), přičemž první hodina je zaměřena teoreticky a druhá hodina slouží k aplikaci poznatků v praxi. Výuka se věnuje rozvoji kritického myšlení žáků jak v online, tak v offline prostředí. Zahrnuje také historický vývoj médií – od tradičních tiskovin a rozhlasu až po moderní digitální média a sociální sítě – a ukazuje, jak se proměňoval způsob šíření a ověřování informací v průběhu času.

Školní očekávané výstupy učení

Úvod do světa médií a jejich historie RVP 111 181 182 401 513 525

- Co je to médium a jak funguje komunikace. Zkoumání médií kolem nás, historický vývoj

Zpravodajství a tvorba zpráv RVP 106 107 108 109 401 403 531

- Jak vzniká zpráva. Práce v redakci – psaní vlastní zprávy. Různé podoby žurnalistiky.

Reklama a skrytá přesvědčování RVP 109 522

- Svět reklamy a marketingu a PR. Analýza reklamních materiálů. Reklama na internetu a sociálních sítích. Návrh vlastní „etické“ reklamy.

Sociální sítě a digitální stopa RVP 113 180 336

- Jak fungují sociální sítě. Bezpečnost na sítích a digitální stopa. Obraz člověka na sociálních sítích. Diskuze a modelové situace na sítích.

Kritické myšlení a ověřování faktů jako morální závazek (Fact-checking) 111 112 113 605 606

- Co jsou dezinformace a fake news. Základní techniky ověřování faktů. Manipulativní techniky v textech. Detektivové pravdy – odhalování lží.

Obraz světa v médiích a stereotypy RVP 114 115 526

- Jak média utvářejí náš pohled na svět. Zkoumání genderových a sociálních stereotypů v médiích. Zábavní průmysl a popkultura. Mediální reflexe oblíbeného obsahu.

Umělá inteligence a novodobá média RVP 524 529

- Umělá inteligence (AI) v médiích. Budoucnost médií a autorská práva. Tvorba autorského obsahu a správné citování.

Závěrečný projekt a mediální tvořivost (Část 1) RVP 515 516 520 531 533

- Příprava závěrečného projektu. Formální stránka mediálního výstupu. Tvorba a finalizace mediálního produktu.

Prezentace projektů a shrnutí

- Jak prezentovat mediální výstup veřejnosti. Prezentace projektů před třídou. Celoroční reflexe mediálních dovedností.

3.3.3. Dramatické dovednosti (DrD)

prima

Celková dotace předmětu – dvě vyučovací hodiny týdně. Výuka probíhá v turnusech po čtrnácti dnech vždy s polovinou třídy.

Dramatická výchova prohlubuje a rozšiřuje základní dovednosti získané na prvním stupni základní školy v literární, estetické a občanské výchově. Vytváří předpoklady pro hlubší porozumění textu prostřednictvím jeho dramatizace a tvůrčí práce, učí základním principům mezilidských vztahů, verbální i nonverbální komunikace, argumentaci i naslouchání a umění týmové spolupráce. Rozvíjí také pozitivní vztah k uměleckým a kulturním hodnotám, a to zábavnou a interaktivní formou, tj. prostřednictvím her, hereckých etud, modelových situací, pokládá základy pro vlastní prezentaci a seberealizaci.

Specifické vzdělávací strategie pro předmět DrD: improvizace, hra v roli, strukturované drama, psychosomatická jednota (tj. propojení těla, mysli, emocí a mluveného projevu).

Vzdělávací oblast:

170 172 260 266 268 271 272 274 281 283 302 304 344 346 347 350

Základní gramotnosti, klíčové kompetence a průřezová témata:

403 503 504 505 509 511 519 520 527 603

základy dramatické výchovy

- divadelní teorie a pojmy
- základní kameny nonverbální komunikace
- pantomima
- herecké etudy – regionální projekt na téma Vánoc
- hraní s rekvizitou
- hraní v týmu, skupinová komunikace
- pohybové dovednosti
- uchopení a identifikace role
- herecká improvizace
- stínohra – projekt
- základní kameny verbální komunikace
- práce s dechem
- práce s hlasem
- kultivace vlastního projevu
- strukturované drama
- vizuální a zvukové podněty jako inspirace dramatu – projekt
- reflexe a sebereflexe
- relaxační techniky

3.3.4. Digitální dovednosti (DiD)

Charakteristika

Těžištěm předmětu je **praktická činnost žáka**. Výuka by měla být založena především na řešení konkrétních úkolů, při nichž žák digitální nástroje skutečně používá. Výklad teoretických informací je zařazován pouze v rozsahu potřebném pro zvládnutí praktické činnosti.

Předmět podporuje využívání digitálních technologií také v ostatních vzdělávacích oblastech. Žák si osvojuje dovednosti, které následně využívá například při zpracování referátů a projektů, tvorbě prezentací, zpracování tabulek, vyhodnocování jednoduchých dat nebo při organizaci vlastní školní práce.

Cílem předmětu není naučit žáky ovládat všechny funkce jednotlivých programů, ale vytvořit u nich **pevný základ praktických digitálních dovedností**, schopnost orientovat se v běžném softwaru a přenášet získané postupy do dalších situací.

Prima + sekunda (1. + 2. ročník víceletého gymnázia), rozsah 2 vyučovací hodiny jednou za 2 týdny **Základy práce s počítačem a digitálním prostředím (501, 532, 533)**

Základní části počítače a jejich funkce z uživatelského hlediska, základní ovládání počítače a operačního systému, pracovní plocha, okna, nabídky a základní nastavení, klávesnice a myš, přihlašování a odhlašování, práce se soubory a složkami, vytváření, ukládání, přejmenování, kopírování a přesouvání souborů, různé typy souborů a jejich přípony, ukládání práce na vhodné místo, základní práce s externími zařízeními, tisk dokumentu a základní nastavení tisku.

Organizace a správa digitálních souborů (402, 501, 530, 533)

Struktura složek a organizace souborů, pojmenovávání souborů, kopírování a přesouvání souborů, vyhledávání souborů, stahování a nahrávání souborů, cloudové úložiště, sdílení souborů a složek, práce se školním účtem a školními digitálními službami, základní zálohování dat.

Textový editor – MS Word (402, 403, 501, 531, 533),

Prostředí textového editoru, vytvoření a uložení dokumentu, psaní a úprava textu, označování a práce s blokem textu, kopírování a přesouvání textu, formátování písma a odstavce, zarovnání textu, odrážky a číslování, nadpisy a jednoduchá struktura dokumentu, tabulky v textovém dokumentu, vkládání obrázků, změna velikosti a umístění obrázku, záhlaví a zápatí, číslování stran, kontrola pravopisu, základní typografická pravidla, tisk a export dokumentu, vytvoření jednoduchého dokumentu s využitím textu, obrázků a tabulky.

Tabulkový procesor – MS Excel (405, 406, 501, 529, 531, 533)

Prostředí tabulkového procesoru, buňka, řádek, sloupec, list, vkládání a úprava údajů, formátování buněk, základní typy údajů, jednoduché tabulky, řazení a základní filtrování údajů, jednoduché vzorce, základní matematické operace, kopírování vzorců, základní funkce, např. SUMA, PRŮMĚR, MIN, MAX, formátování tabulky, jednoduché grafy, čtení údajů z tabulky a grafu, praktické využití tabulkového procesoru při řešení úloh z běžného života.

Prezentační software – MS PowerPoint (402, 403, 501, 504, 531, 533, 503)

Prostředí prezentačního programu, vytvoření prezentace, struktura prezentace, práce se snímky, vkládání a úprava textu, nadpisy a krátké textové informace, vkládání obrázků a dalších objektů, základní grafická úprava prezentace, práce s motivy a rozvržením snímků, jednoduché přechody a animace, zásady přehledné a účelné prezentace, práce se zdroji použitými v prezentaci, příprava prezentace k ústnímu vystoupení, prezentování výsledků vlastní práce.

Praktické projekty a propojení dovedností (402, 403, 501, 503, 530, 531, 533, 519, 520)

Komplexní praktické úkoly, propojení textového editoru, tabulkového procesoru a prezentačního programu, vytvoření dokumentu podle zadání, zpracování jednoduchých dat a jejich grafické znázornění, vytvoření prezentace na základě vlastního zpracování informací, ukládání a sdílení výsledků práce, týmová práce na digitálním projektu, prezentace výsledků vlastní práce, sebehodnocení a vyhodnocení vytvořeného digitálního výstupu.

3.3.5. Mapové dovednosti (MaD)

prima

Předmět Mapové dovednosti rozvíjí základní dovednosti potřebné pro geografické poznávání prostoru. Výuka vychází od přímé zkušenosti žáka s prostorem a postupně směřuje k jeho abstraktnímu zobrazení, čtení map a využívání digitálních map. Žáci se učí prostor pozorovat, zobrazovat, orientovat se v něm a využívat mapu jako nástroj pro získávání prostorových informací. Výuka v primě vytváří základní mapovou gramotnost, na kterou navazuje výuka v sekundě zaměřená na čtení, analýzu a interpretaci map a základní práci s geografickými daty.

Žák na konci primy:

1. **Rozlišuje prostorovou skutečnost a její zobrazení** a vysvětlí, že při zobrazování prostoru je nutné skutečnost zjednodušovat a vybírat podstatné informace.
2. **Zobrazuje jednoduchým způsobem známý prostor**, například své místo ve třídě, třídu, školu, okolí školy nebo místo svého bydliště, tak aby se podle jeho zobrazení dokázala orientovat jiná osoba.
3. **Používá základní způsoby prostorového zobrazení** – kresbu, fotografii, půdorys, plánek, jednoduchou mapu a jejich vhodnost posuzuje podle účelu.

4. **Orientuje se v jednoduchém plánu a mapě** a určí v nich polohu vybraných objektů, směr a vzájemnou polohu míst.
5. **Určí svou polohu v prostoru a podle jednoduchého zobrazení naplánuje a popíše trasu** mezi dvěma místy.
6. **Rozpozná a používá základní mapové znaky a barvy** a s využitím legendy určí jejich význam.
7. **Vytvoří jednoduchou legendu k vlastnímu plánu nebo mapovému zobrazení** a vhodně volí bodové, liniové a plošné znaky.
8. **Rozumí významu měřítka jako vztahu mezi skutečnou a zobrazenou vzdáleností** a využije je při jednoduchém určování vzdálenosti.
9. **Orientuje mapu podle skutečnosti nebo světových stran** a využívá základní způsoby určování směru.
10. **Vyhledá konkrétní místo nebo objekt v jednoduché mapě či atlasu** a využije k tomu základní orientační prvky mapy.
11. **Využívá základní funkce digitální mapy** k vyhledání místa, změně měřítka, orientaci v prostoru a zjištění nebo změření vzdálenosti.

Vytvoří jednoduché vlastní prostorové zobrazení a vysvětlí rozhodnutí, která při jeho tvorbě provedl – co zachoval, co zjednodušil, co vynechal a jakým způsobem informace znázornil.

Pro předmět Mapové dovednosti jsou klíčové především **první geografické OVU a OVU zaměřené na mentální mapu**. Ostatní geografické OVU se týkají již konkrétních přírodních a společenských procesů, regionů nebo udržitelnosti.

Ve výstupech pro primu není výslovně uvedeno například zkoumání udržitelnosti, kritické posuzování mediální prezentace míst nebo spolupráce na opatřeních v místní komunitě, proto bych průřezová témata zatím nechal bez přiřazení. To neznamená, že se průřezová témata ve výuce vůbec neobjeví. Jen bych jejich OVU přiřadil až tehdy, pokud bude konkrétní aktivita jejich rozvoj skutečně zajišťovat. Například při mapování problémových míst v okolí školy a návrhu opatření by mohlo být relevantní OVU PTU-000-000-ZV9-003 – společné plánování a realizace opatření pro udržitelnost.

Č.	Základní gramotnosti	Klíčové kompetence	Průřezová témata	OVU geografie
1	408 – ZGM-MOD-000-ZV9-001	524 – KRP-KRP-000-ZV9-001	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001
2	408 – ZGM-MOD-000-ZV9-001	503 – KKK-VYJ-000-ZV9-001; 519 – KPP-REA-000-ZV9-001	—	226 – GEO-GEO-003-ZV9-013
3	408 – ZGM-MOD-000-ZV9-001	521 – KRP-RPS-000-ZV9-001	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001
4	—	—	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001; 226 – GEO-GEO-003-ZV9-013
5	—	521 – KRP-RPS-000-ZV9-001	—	226 – GEO-GEO-003-ZV9-013
6	—	—	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001
7	408 – ZGM-MOD-000-ZV9-001	503 – KKK-VYJ-000-ZV9-001	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001

8	406 – ZGM-POM-000-ZV9-001	—	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001
9	—	—	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001; 226 – GEO-GEO-003-ZV9-013
10	—	—	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001
11	—	533 – KDI-VIN-000-ZV9-001	—	215 – GEO-GEO-001-ZV9-002; 214 – GEO-GEO-001-ZV9-001
12	408 – ZGM-MOD-000-ZV9-001	503 – KKK-VYJ-000-ZV9-001; 519 – KPP-REA-000-ZV9-001	—	214 – GEO-GEO-001-ZV9-001

3.4. Projektové dílny

Charakteristika předmětu

Předmět Projektové dílny je zaměřen na rozvoj praktických, technických a životních dovedností žáků prostřednictvím projektové výuky. Propojuje činnosti z oblasti pracovních činností, techniky, robotů, domácnosti, základů ekonomického myšlení a cizího jazyka.

Výuka je založena na realizaci projektů, při nichž žáci procházejí celým procesem od návrhu přes plánování až po realizaci a prezentaci výsledku.

Obsahové vymezení

- práce s materiály a nářadím (dílna)
- práce s robotickými stavebnicemi
- základy přípravy pokrmů
- plánování a organizace práce
- jednoduché výpočty nákladů
- práce s informacemi
- využití základní odborné slovní zásoby v anglickém jazyce

Výchovné a vzdělávací strategie

Předmět rozvíjí zejména:

- kompetence k řešení problémů
- kompetence pracovní
- kompetence komunikativní
- kompetence sociální a personální

Důraz je kladen na aktivní učení, spolupráci a odpovědnost za výsledek práce.

Očekávané výstupy

Žák:

- naplánuje a realizuje jednoduchý projekt
- bezpečně používá základní nástroje a postupy
- připraví jednoduchý výrobek nebo pokrm
- orientuje se v základních nákladech projektu
- prezentuje výsledky své práce

3.5. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Podrobné hodnocení výsledků vzdělávání žáků obsahuje Školní řád.

Škola podporuje formativní přístup, včetně sebehodnocení žáků, vzájemného hodnocení žáků. Pravidla pro uznávání výsledků neformálního a zájmového vzdělávání konkretizuje vyučující daného předmětu.

3.6. Hodnocení ŠVP

Hodnocení obsahového a formálního zpracování ŠVP (soulad ŠVP a RVP, logickou návaznost a srozumitelnost) probíhá z pohledu učitelů pololetně na pedagogických radách, z pohledu žáků a rodičů jednou ročně ke konci školního roku, aby bylo možno zpracovat poznatky z hodnocení do nové verze ŠVP platné od 1. září.

4. DOKUMENTY NAVAZUJÍCÍ NA ŠVP

4.1. Dodatky k ŠVP

Dopracování profilu absolventa po zapracování připomínek žáků a jejich rodičů.

Nedílnou součástí ŠVP je dokument ovu9gb.xlsx, který shrnuje všechny závazné OVU RVP v číslování upraveném pro školní vzdělávací pl